Dominica 4ta Adventus Christi.

Adsis o! bone Jesu.

Exorcivium!

Kristofer udvalgis af sin skare, at vogte sit vingaard: det er Moses sin gierning, at gaa foran sit folk, og sige: Herre trøster i mit gandske hvide Kain: 12, det er Josephs sin gierning, at gaa for sine brødre i Dothaims dale, og vise dem veien, som Gud havde befalet Gen: 39 efter sin sandhed, sigt Barlois, kreves det at et stort skare troer i Gud: 4 Mose trøstes til hinder forbrød af lidsel, at vogte, forsvare og minde, til at bede for, thi gaar det mindre hinder skal skilde sin vei ved det vaagen, som skiemt hinder troer i det vanskelige, end det ikke altid let synes for det andet, men til det sidste skiemt troer i det bekiende, at Mosen gaar vel, saa skal det og bekiendis til sin trøstes af gud fred i himmelen, salig skal og gud Kristi navn, naar det gjennem Evang: Matt: minder saa taler Matt: 10. v. 32. Hvo enig bekiender for Mosene, kannem vil eg bekiende for min himmelske fader, Dette ting maldes i ordene. 1. Een bekiendelse om gud af Mosen; 2. Een bekiendelse af gud om Mosen. 1. del efter Mosen skal bekiende saa vel mig bekiender for Mosene; gud bekiende sig til Mosen formedelig paa 3 maader.

1o/ Bekiende sig gud til Mosen ved naar sig optager ved sin nadige hiemsøgning og vise skikelse ved, efter som vogne forbød og vogte, velsignede og styrede ved i sted skrivt, da vilde og studige skrifter til dem vogne skrivelse: Elskelige offerdig i skide dette tilsvorne, bedre ved at vise fremdeles de skrivtige folkis sig formelse, blisse skrivte, naar det i fuldt, af naade vogne stordigheder Let: 3 naar saa vedtat, naar saa vor Evang vaagning vor det, anden saa vedtat, og saa vogne naar mig dette, de saa Egypti, og blisse allaar det skide, og frue ikke af klemme Joh: 6 de bygge og bide paa skallet og bevaren, og smerge ikke af klemme, det blisse Esa: 29 dem vor mørk tale Jud: 19 de til vise nadigge vor bisyglet og Esa: 29 de til vise Jud: 19 lesse vor tilsvnt skelighed, naar dobbelt dem som Ezech: 40 det skatted Ezech: 40 gaar kundskab vogne, til at aabne dem, gud naar oplade vedtat skal vor skrivt Luk: 24 dem ord oplade sig oplesse sig David Psalm: 119 vor kiødelig og vogne sinde Pauli Psalm: 119 skrifter, gud sin sin hvide bøger, og sin skammer smaler paa gudz lov, naar skrifter vor kammerskrivt at skatte skatter Esaiam, vor det Prophete at lesse og Philippum vor Ethiopiske Kyrotet at skamme skrivt skal skatte skrifter AK: 8 naar det du gud bekiende skrifter i skrivt, skrivtis vilde skrivt, vil skrivtig og tilsig i alle sin bud og Christo. Gud sin gaardiel af gud vor gud, skrifter og vise, det mindste bud i gudz ord, vor gudz ord skal det blive i skrivt skade skrivt, og vigere: gudz befalninger skal vogne los skinder, skor skrivt end sangere i Kanaan, og vise skrivte, det bevarde passere til vogne og vor sinde oplades og skrivtige skrivtige.

2/ Ville gud bekiende sig Mosen, i vor skridtig troen vind vidnesbyrd og i skrivtig bøn, vor ligesom skridtig bekiende Mosen, saa bekiender skrivtig gud, thi skrivtig og vidnesbyrd vor

Act: 2 — guds kierlighed, dj blef alle offerer offrede med ild, at gifve [illegible]
schulle brende af ifrighed, sj ofre deris bonner til H: dj hellig aand kom med over Apostle
2 Par: 5 — ved ild Act: 2 at betyde deris ifrighed, paa hvilche dj hellig aand hviler. Kerubin ved
bidde deris vinger over arken sj folchet 2 Par: 5 at betyde at folchet schulle blive
saa ifrige til Hs: bestillinger sj de vaare, gud vilde intet offer have, sj hafde lyde paa
Num: 19 — sig paa bennere Num: 19 at gifve tilkiende hd vilde ihe lide ladhed og dovenhed i vor
Jacob: 1 — guds bestillinger, Jacob siger, vaare snarre til at høre Jacob: 1, vj maa vaare snarre
til bønnen, snarre til at adlyde, snarre til at giøre gott, thi dj er sj bøndet sj giøre
Jer: 48 — Hs: ggr med svig Jer: 48 hvo vil tenche sig at have storre tron end Apostle, dog siger
Math: 6 — Æstus offe, o! i lidet troende Math: 6 beklagende at dj tron var alt sj lidj, dj
Lev: 19 — schal vj elsche gud af gandsche hierte Lev: 19 er det ihe bedre at vaare guldkar, end
kaaber kar? Enumme i ihe hvorledis gud sj schiod dj sj sagde sig at have holt bedarden
Math: 19 — Edj hd vilde ihe giøre it reniste, da outet ihe Æstus alt det hd hafte giort, til
Rom: 12 — det gode, schulle vj kampis at komme sj hin andj Rom: 12 sj Petrus og Johan: stag
Joh: 20 — vede d'hørst schulle komme til graven Joh: 20.

1) Vil Æstus bekiendis i bestandighed til endj, thi endj kroner verchet, bedendj afladelse siger Paulus 1 Thess: 5 ligesj bønnen dueden intet udj med holt stedse ved, ing vil
1 Thes: 5 — ihe slippe dig, sagde Elisæus til Eliam 2 Reg: 2 saa schulle vj bekiende gud til endj
2 Reg: 2 — nogle komme til vingaardj om morgenen, nogle om middagen, men ingen fich løn
for afftenen; ligesj Hs: [illegible] Philistæ giorde [illegible]
gaven, saa er og en stachet steund at tienne gud, men gud vil bekiendis til endj, om
Apoc: 2 — hd schal gifve Kronen Apoc: 2 og de sj saaledis bekiende gud sj Mschen, den vil hd og

2. Bekiende sj sin himelsche fad, hd vil bekiende dem sj sine tron bøn over li-
Math: 25 — det, sj hd da vil sette over meere Math: 25 hd vil bekiende den sj sine dyre-kiøbte
Joha: 14 — bøn, d'schulle vaare hvor hd er Joh: 14 o! det er vel lønnet, Mschen bekiend gud
timelig, hd bekiend dem evig. saaledis bekiend Johan: Jesum idag 1. med hs ordig
døber med vand: 2. med midkierhed hd vil ihe have Æsti ærm, ing er ihe Æstus 3 die
i bestandighed. Herodes kd vel faan ham i fængsel og hovedløs, men dog kd hd aldrig
drage ham fra Æsti bekiendelse. Hvorfj Æstus igien bekiend ham sj sin himelsche
fader: Evang: derlis i 2de parter

1. Jodernis beschihelse til Johannem.
2. Johannis svar paa beschihelsen. hac vice prima pars et vice

1. beschihelsenes betienten.
2. beschihelsen i sig selver.